

Občinski svet Občine Kamnik podeljuje **Tomažu Plahutniku srebrno priznanje Občine Kamnik** za ugleden poustvarjalni opus, ki povezuje tradicijo z vrhunsko umetniško kakovostjo in za vzoren pedagoški prispevek k ohranjanju in strokovnemu razvoju citrarstva v domačem kamniškem prostoru, odmevno tako drugod po Sloveniji kot širše v zamejstvu in tujini.

Kamničan Tomaž Plahutnik je v Sloveniji med najvidnejšimi glasbeniki, zaslužnimi, da so se citre kot tradicionalno ljudsko glasbilo uveljavile tudi na koncertnih odrih. To že domala štiri desetletja izpričuje doma in na tujem prepoznaven interpret, solist in član različnih zasedb, zoreč v stremeljenjih in izvedbah od ljubiteljskih zajemanj iz spoštljive dediščine do umetniških nadgradenj z imperativom akademske odličnosti. Tomaža Plahutnika se je glasbena iskra dotaknila že v otroštvu ob domačem družinskem petju. Zaznavnejša je postajala ob poslušanju radijskih oddaj in gramofonskih plošč z ljudsko glasbo, kjer so njegovo slušno pozornost posebej pritegnile citre. Ubrano, nezgrešljivo značilno strunsko večglasje je postajalo vse bolj mikavno, da se z njim seznanj – in morda preizkusi – tudi sam ... če bo le kdaj možnost ... Ta je počakala do mladeniških let, ko je bil Tomaž že v učni dobi za poklic kovinarja. Ob neugasli želji naučiti se igranja koncertnih citer, ga je v šolo vzel domžalski citrarski učitelj Stane Modec, Tomaž pa je obenem obiskoval tudi pouk teorije in trobente na kamniški glasbeni šoli. Citer tedaj v uradnem predmetniku ni bilo: na povabilo ravnatelja Franca Lipičnika je čez čas, po odsluženi vojaščini, prvi učitelj tega predmeta postal prav Tomaž Plahutnik, ki je pot glasbenega šolanja k zelenemu cilju prehodil tudi sam, najprej na srednji stopnji, nato na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Vsa leta dotlej, od začetkov ukvarjanja z glasbo, pa je tudi vse več nastopal: začeni kot pevec pri otroškem in mladinskem pevskem zboru domače župnije Stranje pod vodstvom Franceta Gačnika, v njegovi zasedbi tudi kot instrumentalist na citrah in trobenti. Kot trobilec je zapolnjeval tudi vrste Mestne godbe Kamnik, dokler se ni v celoti posvetil samo citram, solistično in kot spremljevalec različnih solistov. Iz tovrstnih nastopov se je leta 1989 trajneje in opazneje oblikovala skupina *Kamniški koledniki*, kjer sta se Tomažu ob citrah pridružila tudi baritonist Janez Majcenovič in basist Rok Lap. Zasedba je v dvajsetih letih delovanja prekrizirala Slovenijo po dolgem in počez, nastopala tako v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma kot v kapelici Marije Snežne pod Triglavom, potovala do Švedske, Anglije in v porušeno Sarajevo ... med Slovence v Argentino, Urugvaj in Brazilijo, pa spet v daljno Avstralijo in preko Atlantika v Združene države Amerike in Kanado ... Kajpak ne gre prezreti tudi Tomaževega sedemletnega obdobja v zasedbi ansambla *Slovenija*, njegovih citrarskih spremljav številnih znanih pevskih solistov različnih žanrov, sodelovanj z različnimi zasedbami orkestrov, od pihalnih do simfoničnih, in ne nazadnje njegovega več kot dvajsetletnega članstva v Slovenskem citrarskem kvartetu, z njim posnetih zgoščenk raznolike glasbe in kdo ve kolikih nastopov, snemanj in oddaj tako v Sloveniji kot v številnih evropskih državah.

Tovrstne izkušnje, zaznamovane z ljubeznijo do izročila in širjenjem izraznih možnosti citer v umetniško zahtevnejšem repertoarju, Tomaža Plahutnika usmerjajo tudi v zavzetem poklicnem poslanstvu: že več kot petintrideset let je izvrsten, uspešen in cenjen citrarski pedagog, ki mu je v okviru Glasbene šole Kamnik uspelo pouk tega glasbila med prvimi v Sloveniji uveljaviti v rednem glasbenem šolstvu. Tu je doslej citrarsko znanje in veščine predajal več kot poldrugi stotniji učenek in učencev, še večjemu številu šolajočih širom po Sloveniji pa kot avtor skladb in priredb za citre namenil vrsto osnovne in nadaljevalne glasbene literature. Kot učitelj citer je Tomaž Plahutnik za življenjsko delo na področju glasbene vzgoje in izobraževanja v minulem letu prejel najvišje stanovsko priznanje, nagrado Frana Gerbiča.